

Predrage sestre i braćo,

radost mi je biti među vama u ovoj izmučenoj regiji. I kako su vaša svjedočanstva upravo pokazala, sva bol koja je snašla vašu zajednicu, danas još snažnije produbljuje ovu svijest: Bog nas nikada nije napustio! U Njemu, u Njegovu miru, uvijek možemo započeti iznova! Nadbiskup je podsjetio na proročku riječ koja kliče: "Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji oglašava mir!" (Iz 52,7). Tako je pozdravio moj dolazak među vas, a sada želim odgovoriti: kako su ljupke i vaše noge, zaprašene ovom krvlju natopljenom, ali plodnom zemljom, ovom pogaženom, ali bujnom zemljom, bogatom i darežljivom plodovima. To su noge koje su vas dovele ovamo i koje su vas, usprkos kušnjama i zaprekama, održale na putovima dobra.

Zahvaljujem vam, jer – istina je! – ja sam došao navijestiti mir, ali odmah otkrivam da vi naviještate mir meni i cijelomu svijetu. Doista, kako je maloprije podsjetio jedan od vas, kriza koja je potresla ove krajeve Kameruna, približila je više nego ikada kršćanske i muslimanske zajednice, tako da su se vaši vjerski vođe ujedinili i utemeljili Pokret za mir, preko kojega nastoje posredovati između suprotstavljenih strana.

Kako bih želio da se to događa na tolikim mjestima ove zemlje!

Blaženi mirotvorci!

A jao onima koji "iskorištavaju" religije i samo ime Božje za vlastite vojne, gospodarske i političke ciljeve, uvlačeći ono što je sveto u ono što je najprljavije i najmračnije.

Da, draga braćo i sestre, vi gladni i žedni pravednosti, vi siromašni, milosrdni, krotki i čista srca, vi koji ste plakali – vi ste svjetlo svijeta! (usp. Mt 5,3-14).

Bamenda, ti si danas grad na gori, sjajan pred očima cijeloga svijeta!

Sestre i braćo, budite dugo sol koja daje okus ovoj zemlji. Ne izgubite svoj okus ni u godinama koje dolaze! Čuvajte kao blago ono što vas je zbližilo i što ste dijelili u času suza. Budite ulje koje se izljevaju na ljudske rane.

U tom smislu moja zahvala ide svima – osobito ženama, laikinjama i redovnicama – koje se brinu za osobe traumatizirane nasiljem. To je golemo, skriveno, svakodnevno djelo, i – kako je podsjetila s. Carine – izloženo opasnosti. Gospodari rata prave se da ne znaju kako je potreban tek tren da se uništi, ali često nije dovoljan ni čitav život da se ponovno izgradi. Prave se da ne vide kako su potrebne milijarde dolara za ubijanje i razaranje, a ne nalaze se sredstva potrebna za liječenje, odgoj i podizanje palih.

Oni koji pljačkaju vašu zemlju i njezina bogatstva, u pravilu velik dio dobiti ulažu u oružje, u spiralu nestabilnosti i smrti bez kraja. To je svijet izokrenut naglavce, izopačenje Božjega stvaranja koje svaka poštena savjest mora razotkriti i odbaciti, birajući onaj zaokret u obliku slova U – obraćenje – koji vodi u suprotnom smjeru, putem održivim i bogatim ljudskim bratstvom.

Svijet uništava nekolicina gospodara, a održava ga na nogama bezbrojno mnoštvo solidarne braće i sestara!

Oni su potomstvo Abrahamovo, koje se ne može izbrojiti, poput zvijezda na nebu i zrnaca pijeska na morskoj obali. Pogledajmo se u oči: mi smo već taj neizmjerni narod!

Mir ne treba izmišljati: treba ga prihvatiti, prihvaćajući bližnjega kao brata i sestru. Nitko ne bira svoju braću i sestre: možemo ih samo prihvatiti! Jedna smo obitelj i nastanjujemo istu kuću, ovaj divni planet za koji su se drevne kulture tisućljećima brinule.

Papa Franjo napisao je u apostolskoj pobudnici "Evangelii gaudium" nešto što mi je dolazilo u pamet dok sam slušao vaše riječi:

"Poslanje u samom srcu naroda nije dio moga života, ili dodatak koji mogu skinuti; nije privjesak ni jedan trenutak među mnogima u postojanju. To je nešto što ne mogu iščupati iz svoga bića a da se ne uništim. Ja sam poslanje na ovoj zemlji i zbog toga sam na ovom svijetu" (br. 273).

Draga braćo i sestre Bamende, s tim osjećajima sam među vama! Zajedno služimo miru!

"Treba sebe prepoznati kao vatrom obilježene tim poslanjem da se prosvjetljuje, blagoslivlja, oživljuje, pridržava, liječi i oslobađa. Tu se otkriva medicinska sestra u duši, učitelj u duši, političar u duši, oni koji su u dubini odlučili biti s drugima i za druge" (isto).

Tako nas je moj ljubljani Prethodnik poticao da hodimo zajedno, svatko u vlastitom pozivu, šireći granice naših zajednica, s konkretnošću onih koji polaze od vlastitoga mjesnog rada da bi stigli do ljubavi prema bližnjemu – tko god on bio i gdje god bio.

To je tiha revolucija čiji ste vi svjedoci! Kako je rekao Imam, zahvalimo Bogu što ova kriza nije prerasla u vjerski rat i što se još uvijek trudimo ljubiti jedni druge!

Idimo naprijed bez umora, hrabro, i prije svega zajedno – uvijek zajedno!